

148.Durerea sufletească

Radu Dan Alexandru

DUREREA SUFLETEASCĂ

Simțirea-ți ce se revarsă prin lacrimi,
Cînd amorul plecat-ar pe căi străine,
Lăsînd în urmă acele grele suspine
După acea ființă ce deloc nu mai vine.

Și inima ni se calcifică de durere,
Și tot dorim ca acele înfinite stele
Să ne sclipească a mare minune,
Și vrem să ne adîncim cît mai mult în amintire

Ca să scotem din suflet amărăciune,
Și să nu mai zărim rece acea fericire,
Dorim să armonizăm cu caldă iubire,
Dar nu apare la timp în a noastră cale,

Și lăsăm durerea sufletească să ne doboare,
Ori,să ne omoare sclipirea iubirii,tăinuitoare,
Ce am avut-o înlăuntru' ca o aurie argintărie,
Ce nu mai strălucește nicidecum,ca o bijuterie vie.

Că s-a împietrit și apăsătoarea mîhnire,
Ce vrea să învie în fiecare por din noi învrăjbire,
Ne va ține orice sentiment de iubire, departe,
Pentru a nu găsi fericirea,tainică, în șoapte.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

31.07.2020.

Volumul al 22 "MEMORANDUM"

Radu Dan Alexandru"Alias"-MISTERUL POEZIEI